

[Arbejdsministeren]

Bladet. Det vil sige, at det måske ikke var helt urimeligt alligevel at tage denne lille debat.

Jeg deler hr. Jørgen Estrups hovedsynspunkt, at dette lovforslags behandling ikke kan have noget at gøre med, om arbejdsmarkedets parter og regeringen kan nå sammen i trepartsforhandlinger eller ej. Det er i hvert fald for småt, hvis det har det.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Jeg er helt enig med ministeren. Jeg synes også, han skulle have undladt at fremsætte det forslag og lade være at tage de chancer. Det er for småt, synes jeg.

Jeg er helt enig med ministeren i den forklaring, han gav, om de vanskeligheder, der kunne være i forbindelse med genansættelse af en person, hvor medarbejderne ikke ønsker at samarbejde med en kollega. Det er jeg helt enig med ministeren i. Så har ministeren efter min opfattelse taget stilling til det virkelige liv, når han siger det.

Men så går ministeren ind i en sammenligning med andre områder. De mennesker, vi taler om her, er jo ikke mennesker, der siger: Jamen vi vil ikke have den løn, som de øvrige medarbejdere på virksomheden har kæmpet for at få, som de har betalt kontingent til deres fagforeninger for at have eksperter til rådighed til at hjælpe sig med at få. Det er jo ikke det, de siger. Det er nasseprinser, vi taler om. De vil ikke yde, de vil kun nyde. At sammenligne det med kvinder, der bliver afskediget alene på grund af graviditet, og sige, at der skulle være de samme vanskeligheder med at blive genansat i en virksomhed, det forstår jeg ikke.

I øvrigt er ministerens egne forslag altså så forskellige, at der er 2 års godtgørelse til nasseprinserne og 39 uger til de gravide. Jeg synes faktisk, at ministeren her klart har sagt, at det hensyn, som han i sin tale forklarede han tog til de små arbejdsgivere, som måske ikke kunne overleve, det hensyn går for vidt, når det drejer sig om tryk i ansættelsen, også for gravide kvinder.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg har endnu tre korte bemærkninger. Jeg beder medlemmerne overveje, om de korte bemærkninger måske kan fortsætte i udvalget. Men jeg vil ikke afskære her og nu, jeg vil kun

en overvejelse. Vi har ikke haft frokostpause i dag, og det er muligt, jeg bliver nødt til at lave en pause, hvis det trækker længe ud.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg skal sige tak til arbejdsministeren for svaret, som jeg ikke rigtig synes var noget svar. Vi snakker om private og offentlige arbejdsgivere, og dér har jeg på intet tidspunkt udtalt mig om, at jeg er imod erstatning. Jeg tror, det er tredje gang, jeg siger det nu. Men jeg synes, det er en alt, alt for ringe erstatning, der ligger i dette forslag, og det er jo hovedsagelig det, forslaget går på.

Med hensyn til mine bemærkninger om de offentligt ansatte har jeg nu ikke af arbejdsministeren, heller ikke af hr. Svend Åge Petersen, men af hr. Bo Kristensen fået en forklaring nede i folketingsalen på, hvad det egentlig var, ministeren mente i sit forslag med det, jeg kaldte en særfavorisering af de offentligt ansatte. Det er forstået nu fra min side.

Så var der statsministerens bemærkninger under forespørgselsdebatten den 27. november 1986. Dér vil jeg nu stadig væk sige, at statsministeren var en ulv i fåreklæder, for det er da korrekt, når man læser forhandlingerne, at de forslag, der nu ligger her, er en opfølgning af statsministerens bemærkning. Men statsministerens begrundelse for regeringens, og i øvrigt alle de andre partiers, afvisning af vores dagsordensforslag, som gik på, at regeringen skulle fremsætte nødvendige lovforslag, der skulle sikre den fulde organisationsfrihed i Danmark, således at ingen mere kunne tvinges til medlemskab af en bestemt fagforening mod eget ønske eller til gennem et sådant medlemskab at skulle betale til partipolitiske formål, var, at han ville komme med initiativer på det område. Det er ikke sket. Og så må jeg sige, at hvis det er det, statsministerens initiativer under den forespørgselsdebat for snart 1½ år siden udmønter sig i, så er det for småt.

Så vil jeg godt bede arbejdsministeren om en kommentar, når han i dag til Weekendavisen udtaler:

»Men vi er i regeringen kommet til den opfattelse, at forbud mod eksklusivaftaler formentlig er i strid med grundloven.«

Hvis ikke han kan svare mig nu, vil jeg bede ham om at tænke sig meget grundigt om hele